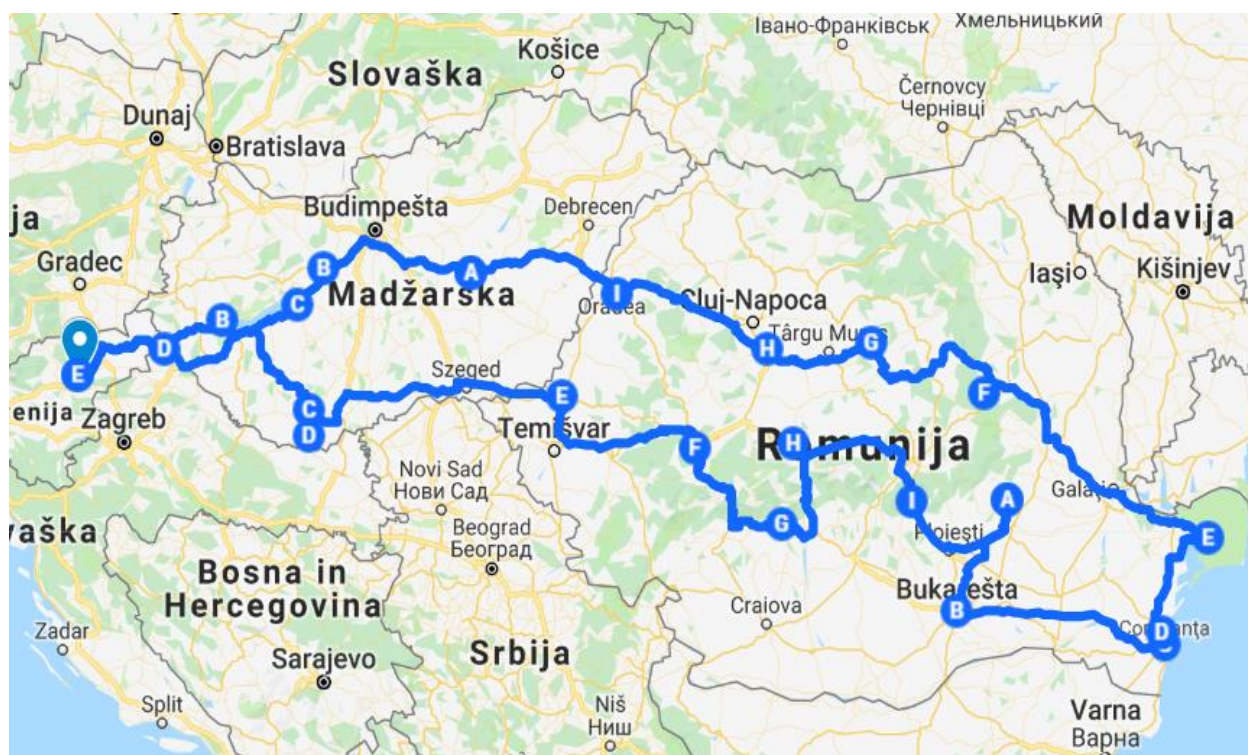

Romunija 2019

22.4.2019 – 4.5.2019

1. dan potovanja

Ob 12 uri, po ureditvi še zadnjih detajlov, kreneva proti Madžarski, med potjo kupiva mesečno vinjeto za Madžarsko-odločiva se, da se bova ob vrnitvi domov za kak dan še ustavila v kakih termah. Prva postaja je Kamp **Heviz** prenočiva eno noč (46,7827375 17,1955075 ; 46° 46' 57,855" 17° 11' 43,827") - po pogovoru z dežurnim vratarjem, ki nama svetuje, da se je bolje kopat v potoku med lokvanji za mrežo kampa, kar počne dosti domačinov, saj je voda ista kot v toplicah in vse skupaj je zastonj, sva se namočila. Ker je naslednje jutro pričelo rosit, sva spakirala stvari in nadaljevala pot proti Pécsi.

2. dan potovanja

Pécs – parkirala sva v neposredni bližini trga (ogledna trg Szechenyi kjer se nahajajo prelepe mestne hiše, džamija paše Gázi Kászima, veličasten kip ki upodablja romunskega vojvodo János Hunyadi, ki je na zanimiv način povezan tudi s slovensko zgodovino – je namreč krivec za smrt zadnjega Celjskega grofa, Ulrika II. Neposredno pred Cerkvijo viteškega reda, se nahaja fontana Zsolnay, ena izmed najbolj fotografiranih znamenitosti mesta Pecs.

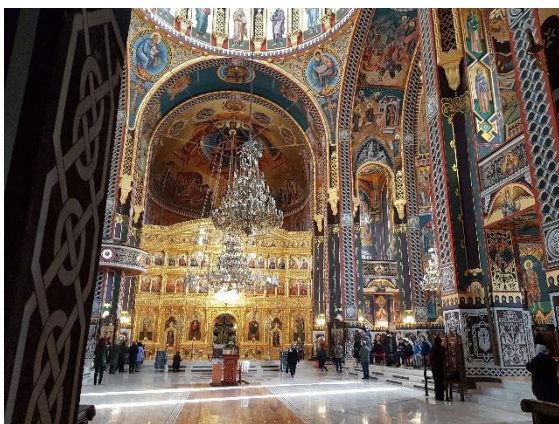

Nadaljujeva pot do Kotany term kjer sva se mislila zadržat kak dan sva doživela veliko presenečenje, recepcija je zaprta, domačinke nam povedo, da je »kamp kaput« (kamp zapuščen v njem 4-5 kamperistov verjetno pavšalisti), pripravila sva si kosilo in ob vožnji skozi naselje ugotovila, da je hotelski in kamp kompleks veliko gradbišče, nadaljevala pot proti Romuniji. Prispeva v **Arat** poiskala prenočišče - prenočila eno noč pri Lidlu (46,1885644 21,3207494; 46° 11' 18,83" 21° 19' 14,69")

3. dan potovanja

Ogledala sva si center mesta, stopila v veliko in bogato urejeno pravoslavno cerkev in jutranji sprehod ob malem jezercu z vodometi.

Nadaljevala po do gradu **Hunedoara** (45,7504643 22,8886018 ;45 ° 45' 01,67" 22 ° 53' 18,97")- gotsko renesančni grad iz 1446 leta, spada med 7 čudes Romunije.

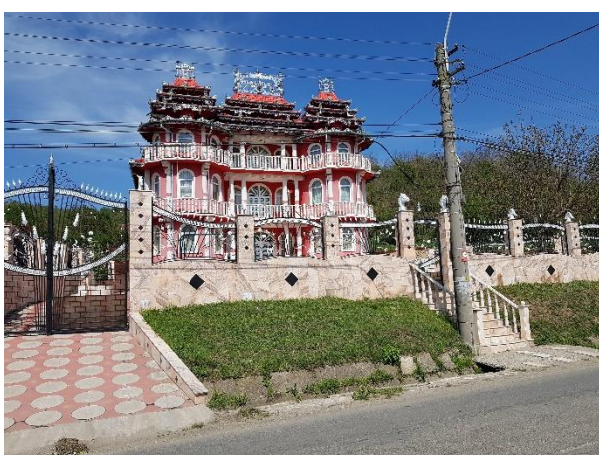
Graditi so ga začeli po naročilu Jánoša Hunyadija, ki je želel prvotni bivalno-obrambni grad, ki ga je zgradil ogrski kralj Karel I., spremeniti. Leta 1409 ga je Sigismund, sveti rimski cesar, dal Vajku, očetu Jánoša Hunyadija kot odpravnino. Leta 1446 je bil János Hunyadi tudi izvoljen za regenta guvernerja Kraljevine Madžarske.

Zgrajen je v gotsko-renesančnem slogu prek starejše utrdbe na skali nad majhno reko Zlaști. Je velika in veličastna zgradba z visokimi stolpi, bastijoni, notranjim dvoriščem, obarvanimi strehami in številnimi okni in balkoni, okrašenimi s kamnitimi rezbarijami. Grad ima tudi dvojno obzidje in je obdan s pravokotnimi in krožnimi stolpi, arhitekturnimi inovacijami v transilvanski arhitekturi tistega obdobja. Nekateri stolpi (Kapistranov stolp, Dezerterški stolp, Bobnarski stolp) so bili uporabljeni za zapore. Buzdovanski stolp (kiju podobno orožje) je bil zgrajen v obrambne namene in je imel zunanost okrašeno z geometrijskimi motivi. Pravokotne oblike stolpov imajo velike odprtine za namestitve večjega orožja. - vir Wikipedija

Še poseben vtis so na naju naredile mučilne naprave – človek ima lahko res neverjetno domišljijo - za ohranitev oblasti je pripravljen narediti marsikaj, danes sicer z prefinejšimi metodami.

V tem kraju so mogočne hiše kot gradovi z »sciranimi« žlebovi baje so romske oziroma od Romunov temnejše polti.

Pot naju je vodila skozi Pertosani - industrijsko mesto - rudnik – čas se je ustavil kar se tiče zgradb in infrastrukture začetek 90 let prejšnjega stoletja. Ogromno propadlih objektov. Sledila je vožnja po ozki soteski z reko, cesta dokaj lepa, brez civilizacije, z dvema manastirjema. Med potjo doživela prijetno presenečenje - gozd katera debela so pobarvana z raznimi barvami izdelano kot nek projekt (45,148206 23,7686675 ; 45° 08' 53,54 23° 46' 7,20).

Pozno zvečer prispela v **Horez**, mala vasica - bežen večerni ogled ženskega samostana: veličastno, lepo urejeno. Prespala sva na parkirišču v vasi (45,165382 24,005577 ; 45° 09' 55,38" 24° 00' 20,08"),

4. dan potovanja

Zjutraj so v kapelico zgrajeno 1757 - pred samostanom, nosili stvari kot nekakšen žegen podobno tortam in jih dali na mize z dvema svečama, pod mizo pa so odlagali polno jedalce in pijače v vrečkah.

Zanimivo se nama zdi, da so po vsej Romuniji ob cestah drevoredi večinoma z orehi, ki jih verjetno v jesenskem času obirajo potujoči pastirji, drevesa so do 1 m pobarvane z apnom. Pozno popoldne prispela v **Sibiu** do nacionalnega parka **Astra** (45,755665 24,114471 ; 45° 45' 20" 24° 06' 52"), kjer se za pol ure ni splačalo vstopiti, sva se odločila, da greva na pozno kosilo - restavracija ob drugem vhodu. Jedla sva polento: Mišo z sirom jaz pa z mini sarmicami. Za sladico nisva vedela kaj bova dobila. Bilo je podobno našim toplim krofom, oblite s tekočo marmelado - Papanasi prajiti.

Prespala sva na parkirišču šopig centra (45,7785689 24,1686599 ; 45° 46' 42,84804" 24° 10' 7,17564"). Kupila sva 2 tepiha za avtomod. Ugotovila sva, da razen hrane stvari niso kaj dosti bolj poceni kot pri nas, so pa prisotni vsi veliki igralci: H&M, C&A, DM, Hervis, Dekatlon,...ker je čas pred njihovo veliko nočjo - pravoslavno, so trgovine bile odprte do polnoči.

5. dan potovanja

Dopoldan ogled največjega muzeja na prostem **Astra**. Prikazana zgodovina bivanja na podeželju - Romunija v malem.

Domačije in gospodarska poslopja prekrita z različnimi kritinami:

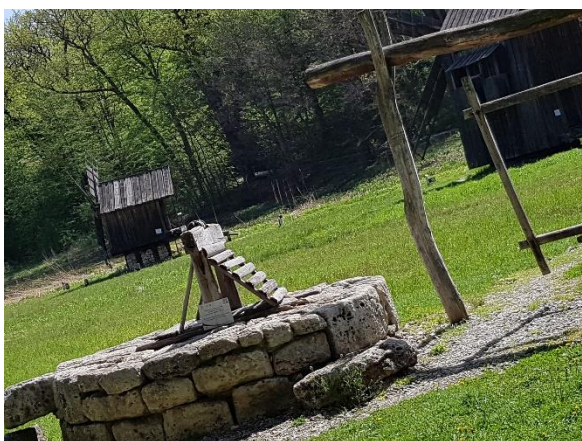

Šola, celotna cerkev iz lesa, mlini na različen pogon, vaški obrtniki,...

Pralni stroj, predilnica,..

Notranjost: premožnejših domačij

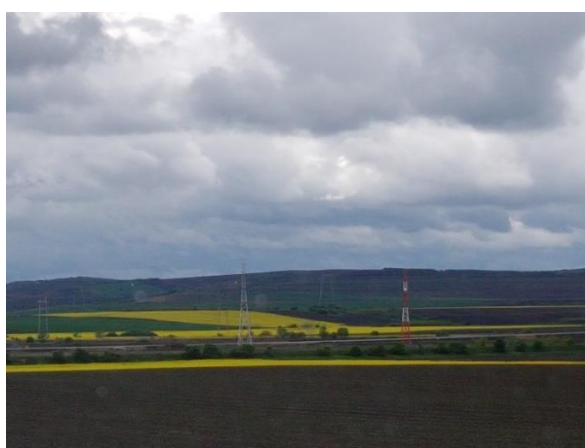

in manj premožnih

Z eno besedo čudovito.

Po končanem ogledu naju je pot peljala skozi mesto **Fagaras** nisva se ustavljala, le občudovala sva cerkev, ki ima »zlato« kritino.

Ravna cesta, levo in desno polja ali grmičevje. Ko pa je naselje, se hiša drži zraven druge hiše, vse hiše so ograjene z visokimi ograjami.

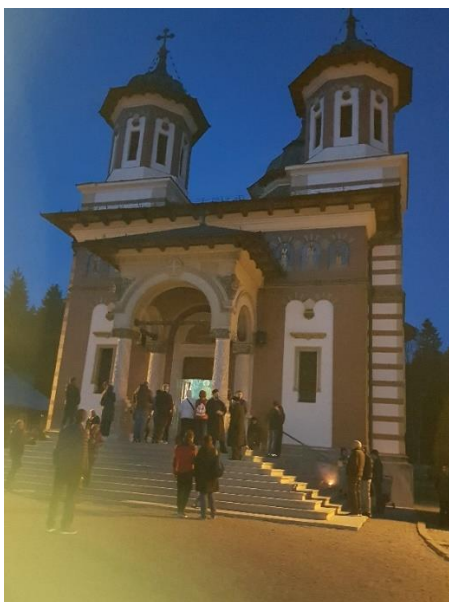
Ko prispeva v **Bran** (45,528290 25,371130 ;45° 31' 41,84" 25° 22' 16,07") si ogledava grad Bran v katerem so posneli nekaj scen filma o Drakuli.

Na brezplačnem parkirišču, pred trgovino, v ozadju dva hotela z pokritim bazenom, Zip line in več tovornih vozil, vse od enega lastnika sva skuhava kosilo, Oskarja spustila, da si je dal malo duška in nadaljevala pot. Na poti, v bližini kraja **Sinaia** se peljeva skozi mestece, kjer je bil cel park okrašen z jajčkami velikankami.

Pozno zvečer prispeva v kraj **Sinaia**. Parkirava na parkirišču hotela, ki je zaprt (45,3577097 25,541144 ; 45° 21' 27,75" 25° 32' 28,12"), ker ni bilo park mojstra, parkirava zastoj. Zvečer se sprehodiva do cerkve in moškega samostana, kje so bili obredi velikega petka.

6. dan potovanja

Zjutraj se odpraviva peš do gradu - 5 minut **Peles**, ki ga je zazidal zadnji romunski kralj Karel I. z ženo Elizabeto, po načrtih nemškega arhitekta Johannes Schultza, ki je zmagal na razpisu. Gradili so ga od leta 1875 do 1914, z nekaj prekinitvami, med romunsko vojno za neodvisnost proti osmanskem cesarstvu v letih 1877/78. Stroški gradnje so bili ocenjeni na 16.000.000 romunskih levov v zlatu (približno 120 milijonov ameriških dolarjev danes).

Pri vstopu ogromna gneča, pridružila sva se skupini iz Bolgarije (vodiča kar nekaj razumela), kajti organizirane skupine so imele prednost. Grad je fascinanten lep in bogat z zlatom, ne manjka niti znamenitega muranskega stekla, rezbarij iz lesa. Dokončan je bil leta 1914 in veljal v tistem času, za enega od najbolj modernih gradov na evropskem ozemlju. Kraljica Elizabeta je v svoj dnevnik zapisala:

Italijani so bili zidarji, Romuni so gradili terase, Romi so bili kuliji. Albanci in Grki so delali s kamnom, Nemci in Madžari so bili tesarji. Turki so žgali opeko. Inženirji so bili poljski in rezbarji kamna so bili Čehi. Francozi so risali, Angleži so merili in tako si lahko videl stotine narodnih oblačil in slišal štirinajst jezikov, v katerih so govorili, peli, preklinjali in se pogovarjali v vseh narečjih in tonih, bila je vesela mešanica moških, konj, vozov z voli in domačih bivolov- vir Wikipedija

Vredno ogleda, splačalo se je potrpel in počakat v vrsti.

Popoldne sva si ogledala še blatne vulkančke v kraju **Noroiosi** (45,360137 26,713675 ; 45° 21' 36,49" 26° 42' 49,23").

Ker plini izbruhnejo iz globine okoli 3000 metrov skozi podzemne sloje gline in vode, proti površini potisnejo podzemno slano vodo in blato, tako da se prelija skozi usta vulkanov, medtem ko plin uhaja v obliki mehurčkov. Blato se na površini posuši in ustvari razmeroma trdno stožčasto strukturo, ki spominja na pravi vulkan. Blato je hladno, saj izhaja iz notranjosti Zemljine kontinentalne skorje in ne iz plašča- vir Wikipedija.

Ne moreš verjeti kaj nam lahko narava ponudi - zelo lepo. Večji izgledajo kot vulkančki, ki bodo ko zrastejo, še morda »nevarni«, manjši pa kot krtine.

Cesta do vulkanov pa je bila katastrofa, ampak se je splačalo.

Tisti ki nimajo ograj pa pokažejo kako to izgleda če ni skrito.

Ta rumene cevi ob cesti, ki so naju spremljale, ob celotni poti, je plinovod—poceni, ne komplicirajo.

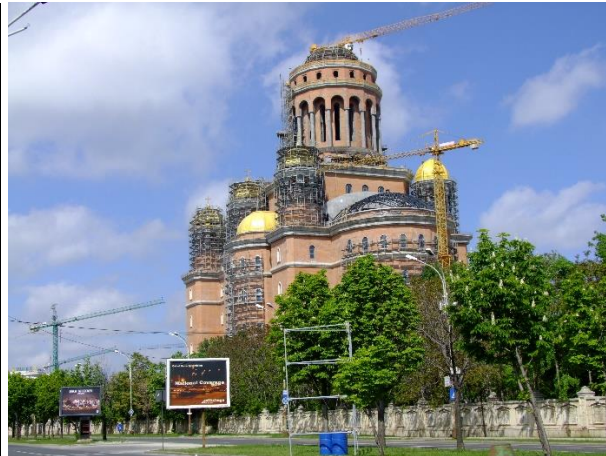
Nadaljujemo pot do **Bukarešte**. Proti večeru sva se nastanila v kampu Casa Alba (44,51747 26,092851 ; 44° 31' 2,89" 26° 05' 34,26") sledila je domača hrana – rižota in sprehod z Oskarjem po bližnji okolici : okrog ameriške ambasade do nakupovalnega središča in nazaj. V kampu sva srečala družino iz Beograda, ki si je za par dni najela AD in živijo v Bolgariji v Sofiji. Ker baje drugo leto gremo v Bolgarijo, smo dobili kontakt in informacije iz prve roke kaj se splača ogledat in čemu se je najbolje izognit.. Končno tuširanje.

7. dan potovanja

Jutranji sprehod z Oskarjem, po bližnjem parku. Lep park samo manjka mu ženska roka. Glavno pa je, da ga čuva varnostnik, očitno noč in dan. Oskar ostane v kampu, midva pa kreneva z avtobusom številka 301, ki stoji ped kampom v Bukarešto, vožnja traja pol ure, do Piata Romana, prečkava cesto in se z avtobusom številka 318 odpeljeva, do neposredne bližine parlamenta katerega ogled ni možen do julija 2019, ker Romunija predseduje EU. Zato pa sva ga obhodila okrog in okrog. Res mogočna stavba, baje druga največja; za Pentagonom. Z vseh strani izgleda kot glavni vhod. Z ene strani pa je bulevar Unirii z vodometi, ki so res veličastni. Z nasprotni strani pa zidajo novo stolno cerkev.

Ob koncu devetdesetih je papež Janez Pavel II. obiskal romunsko prestolnico. Ob prazniku sprave med pravoslavno in katoliško cerkvijo sta se papež in patriarh Teoktist I. predstavila na osrednjem trgu Unirii 14. maja 1999 in simbolično oznanila donacijo za gradnjo največje pravoslavne stolnice na tem trgu - vir Wikipedija.

Sledil je kratek oddih, kjer sva si privoščila različne balkanske sladke dobrote baklave tudi čokoladne in seveda kavico v Starburcku.

Sledi ogled starega dela mesta.

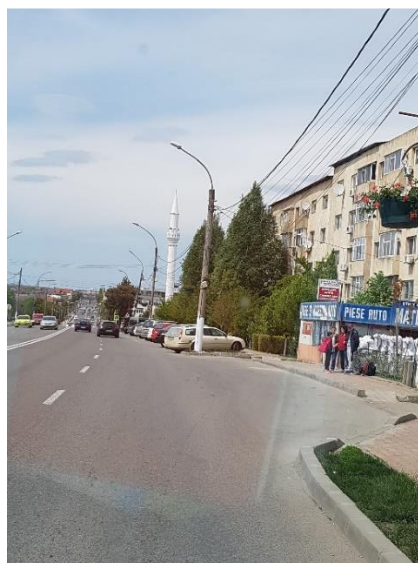
Zavila sva v eno cerkev, kjer sva bila priči drugačnega praznovanja velike noči kot pri nas, v cerkvi so po maši jedli potico in pili vino. Ob ogledu cerkve nama je ena gospa prinesla vsakemu 2 kosa potice in vino. Res lep občutek. Potica, je bila kot pena, polnjena z čokolado in sesekljanimi orehi.

Pot *Mišo navigacija* naju je pripeljala nazaj v kamp, kjer bova imela malo počitka.

8. dan potovanja

Zjutraj kreneva proti Črnemu morju v kraj Constanta. Prvi stik s Črnim morjem.

V mestu »socialistični bloki«, nad mestom pelje gondola, precej prometa, se ne ustaviva, razen v trgovini, da nabaviva potrebščine. Na poti sva se ustaviva v eni krčmi (44.421510 28,540146 ; 44° 25' 17,44" 28° 10' 48,17"). Nisva vedela kaj bi naročila - komunikacijski mrk, nič niso razumeli, jaz sem si iz fotografije plastificiranega namiznega »prtička« naročila *mici* - *Mititei*, Mišo pa jim je dopovedoval, da je vegetarijanec, šef je odločno naročil natakcarju, kaj naj nam prinese. Do prihoda natakcarja z naloženimi krožniki nisva vedela ali smo se prav razumeli. No bilo je dobro, kot nekakšen gobji golaž, pečen krompir in čevapčiči.

Pot sva nadaljevala do delte Donave. Na poti z leve in desne so same obdelane njive, vinogradi in veliko veternic – za pridobivanje el. energije- pri njih nimajo tako razvajenih ptičev kot v Sloveniji.

Ustavila smo se na delti Donave ob jezeru, kjer je polno ribičev in z urejenim žensko - moškimi sanitarijama, tukaj v naravi, pod milim nebom, brez hiš bova prespala (45,0510339 29,1260561 ; 45° 03' 3,72" 29° 07' 33,80"). Še prej pa se je šel Oskar napaufurirati v sveži kravji drek. Tako, Oskar kot Mišo sta bila prisiljena se v »ribniku« skopat, nazadnje pa je še sledilo šamponiranje in spiranje z vodo iz flaše. Otrokoma sem poslala sporočilo, da sva v »**Vukojebini**«, nasmejala sva se do solz.

9. dan potovanja

Je bil v glavnem potovalni. Pot zanimiva, zopet sama obdelana polja. V enem predelu so nekakšne, raznobarvne, čipkaste hiše. Med potjo sva si še ogledala spomenik I. Svetovne vojne, ter prečkala Donavo po dveh variantah: nadstropni most zgoraj speljan železniški tir in s trajektom - v kraju Baile

Pa še en grafit , ki se pojavlja po Romuniji : *Basarabia e Romania*

Za ciljno destinacijo sva imela v načrtu kopališče, **Slanic Moldova** za kak dan, pa se je pojavil problem z parkirišči – parkirišča omejena- dimenzijsko, parkirna se plača preko SMS! Ta kraj slovi po posebnih slanih izvirih vode, ki si jo obiskovalci nalivajo tudi za domov.

Malo sva se sprehodila med hotelskimi zgradbami in nadaljevala pot. Prenočila pred trgovskim centrom v kraju **Comanesti** (46,4187282 26,4519875 ; 46° 25' 7,42" 26° 27' 7,16"), ki se ga bova še dolgo z nasmeškom spominjala – vsega so krive zapornice .

Ida ni mogla spat, celo noč je z enim očesom »stražila« zapornice, ker se ji je verjetno očka že zmatrala in videla malo preveč- baje neko črto iz sosednje zgradbe, me je sred noči zbudila: zazdelo se ji je, da so jih spustili in ker je naslednji dan 1.maj, dela prost dan jo je začelo skrbet kako bova nadaljevala pot. Epilog: zapornice so bile zjutraj v istem položaju kot zvečer, za trgovski center normalen delovni dan (v ta rajni vojski, ki sem jo služil v YU smo temu rekli »lažna uzbuna« in preverjanje »borbene spremnosti«).

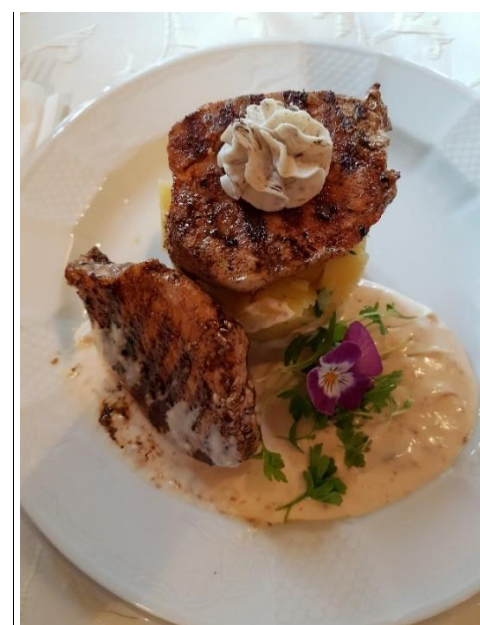
10. dan potovanja

Pot naju je peljala preko prelaza Fugetešu 1250 m, (na vrhu prelaza sva si privoščila kurtoš kolač, na žaru pečeno testo, povaljano v orehe), do rudnika soli Sovata .

Na cilju naju je čakalo novo presenečanje: čakalna vrsta za avtobus je bila takšna, da bi verjetno čakala 3 + ure za vstop, o parkirnem prostoru pa ne duha in sluha, celotna vas je eno samo veliko parkirišče vzrok: verjetno dela prost dan.

Odpeljala sva se do naslednjega rudnika soli: **Salina Turda**. Med potjo sva se v **gradu Haller** (46,44702778 24,32252778 ; 46° 26' 49,3" 24° 19' 21,1") sicer ne planirano ustavila na kosilu.

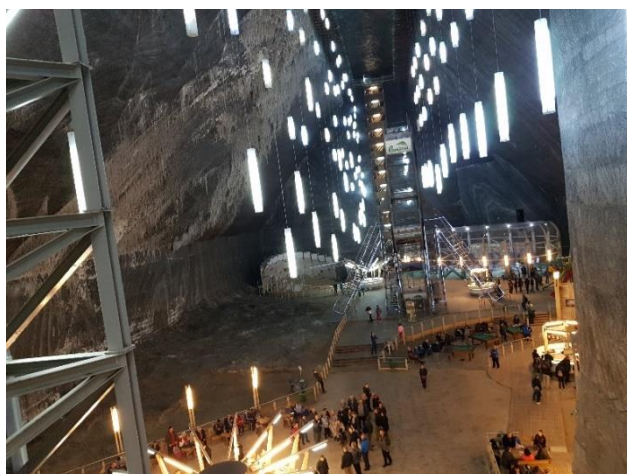
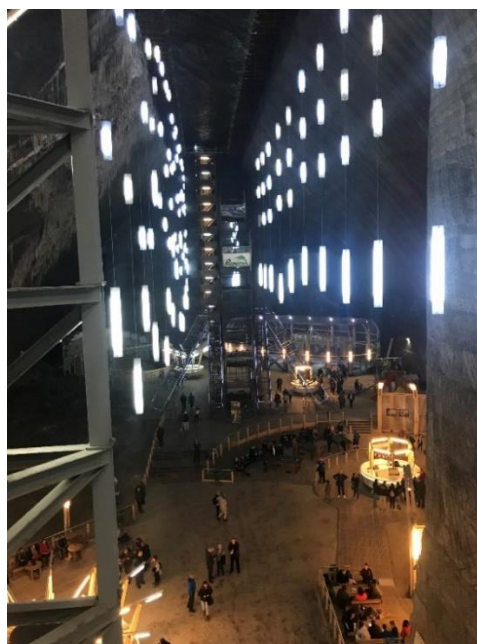

Bilo je okusno: goveja in čemaževa juha, dušen riž z rozinami, borovničev džem s štirimi vrstami, ocvrtega sira, s sezamovimi semeni ter svinjska pečenka s praženim krompirjem, seveda vse v slogu pomladi ter kapljico izvrstnega domačega vina.

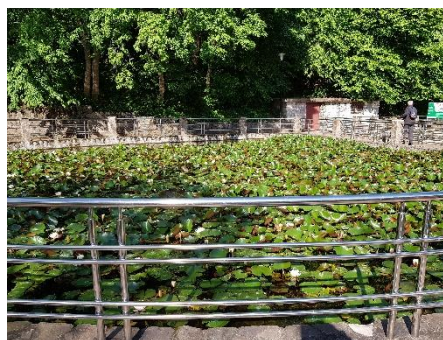
Proti večeru sva prispela do rudnika. Tukaj na parkirišču, predvidenem za avtobuse in tudi za AD bova prespala, ker sva za vstop prepozna – zadnji možen vstop je ob 16 uri, si bova zjutraj ogledava zabaviščni rudnik - koordinate brezplačnega parkirišča (46,589446 23,7883756 ; 46° 35' 22,01" 23° 47' 18,15"), desno od rudnika je na novo odprto veliko parkirišče, ki ga še urejajo -plačljivo.

11. dan potovanja

Po mirni noči sva čez cesto šla v rudnik soli. Rudnik je res nekaj posebnega. Poleg prikaza kako so pridobivali sol, je v dvorinah pravo športno zdravilišče. Vdihavanje soli se prav čuti.

Po ogledu sva, se novim dogodivščinam naproti odpeljala en del po avtocesti, en del pa po regionalni, v kraj **Baile Felix**. Ko sva prispela sva na hitro pojedla in se šla kopat. Bazeni odprti od 8 do 20 ure: Strand Apollo-Felix, so čez cesto. Bazenski kompleks je velik, termalna voda do 40 °C - skoraj prevroča. Bazenov je več kot 10 – nekaj tudi pokritih, več toboganov, otroških in masažni ter z valovi,.. Temperatura vode, pa od »hladne« nad 30° do vroče blizu 40° C. Zvečer, ko je bilo zunaj 18°C, naju ni zeblo. Karta za celodnevno kopanje stane 6,4 eur. Po *ogrevalni terapiji* pa še sprehod z Oskarjem v mesto, ker je polno kramarjev z različnim blagom, predvsem »cotami« ter park s polno lokvanji in želvami.

12. dan potovanja

Ostaneva v kampu Apollo. Lenarjenje oziroma kopanje, v vroči vodi, do petih popoldne. Jaz si za malico privoščim 4 mici, za sladico pa vsak posodico sadja. Ko prispeva v avtodom se ulije dež, skuha kosilo ter z Oskarjem gremo na sprehod na sladico - pravi langoš (Oskar ga obožuje).

Zvečer, kot po navadi, kartanje. **Kamp Apollo** (46,9946632 21,979684 ; 46° 59' 40,79" 21° 58' 46,86") ni kaj posebnega, je pa varno, kjer se vrata za izhod na bazene odpirajo na kodo, oziroma z elektronskim obeskom, ki ga dobiš ob prijavi na recepciji, ki je ena stara počitniška hišica. Kamp je bil po moji presoji v preteklosti neke vrste parkirišče, WC in vsa infrastruktura iz začetka 80 let, z lastnico smo se sporazumevali v polomljeni angleščini. Za dva dni sva dobila parkirne listke: 8 kosov! plačala 32 eur

13 dan potovanja

V soboto sva že zadnjič zjutraj ob 8 v bazenu, da še zaužijeva zadnje termalno - terapevtske urice , ob 11 kreneva proti domu. Na meji sva pokazala osebne, radoveden carinik je pogledal v notranjost avtodoma ter nam dal zeleno luč za vstop v Hungarijo. Čez slabo uro vožnje po Madžarski strani in ura je ponovno 11, pozno popoldne prispeva varno domov.

Sklepne misli:

- V celi Romuniji sva se počutila zelo varno
- Zelo veliko zapuščenih in propadlih industrijskih kompleksov, prav tako pa tudi različnih farm
- Določene vasi so zdesetkane – zelo dosti poslopij se prodaja
- Zemlja skrbno obdelana kjer je to mogoče, druge površine pa služijo za »potujoče pastirje« predvsem z ovčjimi in kozjimi čredami ter nekaj z govejimi.
- Prebivalci zelo prijazni, komunikacija v Transilvaniji romunščina, madžarščina in pantomima po preostali Romuniji le ta zadnja varianta, čudno se nama zdi, da mladi ne obvladajo dobesedno nobenega tujega jezika
- Po videnem in doživetem na eni strani bogati posamezniki, ki ne vedo kam z denarjem po drugi strani pa prebivalstvo, ki si ne more privoščiti osnovnih vsakodnevnih dobrin
- Po vaseh prevladuje predvsem starejša generacija 65+ mladi se izgleda vozijo v kombijih tudi po naših cestah na relaciji zahodna EU - Romunija
- Na celotni poti na »berače« nisva naletela
- Konjske vprege iz starejših potopisov so zamenjali odsluženi avtomobili iz EU – BMW, Mercedes, WV, nekaj Fordov in Oplov zelo malo Dačij
- Vsi stari *furmani s konjsko vprego* so se prekvalificirali v vulkanizerje, kajti ni naselja, da ne bi imelo vsaj enega vulkanizerja in »trgovine« z avto deli ali »novimi« avtomobili iz EU
- Obrtnikom, ki izdelujejo ograje po moji oceni posel cveti
- Najbolj perspektivna veja za začetek »biznisa« - komunalna dejavnost – zbiranje in sortiranje smeti, na katere dobesedno naletiš na vsakem prevoženem km
- Šoferji, zelo nestrpni in dobesedno posiljeni po doživetem lahko zaključim, da prekašajo Italijane
- Hrana, vino, pivo poceni in zelo okusno
- Trgovski centri rastejo kot gobe po obilnem poletnem dežju
- Turizem se prebujaja

Še malo statistike:

Prevozila	:	3.955 km
Gorivo od 1,25 – 1,31 €/l	:	365 l467,84 €
Poraba ≈	:	9,3 l/100km
Kampi	:	104 €
Vinjete H, RO, trajekt	:	57 €
Restavracije, vstopnice ≈	:	136 €
Trgovina ≈	:	<u>100 €</u>
Skupaj	:	865 €

Imela sva se lepo, doživela marsikaj in videla veliko stvari ter se z veseljem vrnila v našo prelepo Slovenijo.

Zapisala in fotografirala: Ida & Mišo

Vešenik, Maj 2019